

Iblandt de forelagte Actstykker findes der ogsaa, som omtalt af den meget ærede Ordfører, tvende Skrivelser, der netop modbevise det ærede Medlems Bevisførelse ved Sagens første Behandling. Det ene Actstykke er en Skrivelse fra Nykjøbing Byraad, hvori dette, efterat det i sin Tid var forellaet, at Havnen skulde ligge ved Grønnerup, anmoder Generalpostdirectionen om, at dette Punkt maa blive forandret, at Havnen maatte blive anlagt paa et andet Sted, hvorved Byraadet støttede sig til Udtalelser af praktiske Somænd der paa Eggen. Desuden er der, som af den ærede Ordfører, saavel som af den ærede sidste Taler anført, fremkommet en Skrivelse fra 46 Mænd, deels Skippere og Baadsførere, deels Fiskere, og jeg skal med Hensyn til denne Skrivelse, der paa det Bestemteste udtaler sig for det Hensigtsmæssige og Rigtige i at anlægge Havnen ved Glynngøre, bemærke, at det deri hedder, at der paa dette Punkt efter deres Mening ikke kan befrygtes hverken nogen Isdrift eller nogen Tilfanding. Jeg skal forøvrigt med Hensyn til denne Skrivelse tillade mig at bemærke, at den er bleven sendt mig med Anmodning om at forelægge den i Udvalget, og jeg skal indrømme, at jeg har begaaet den Formseil, ikke at afgive den til den høitærede Formand, for at den af ham kunde blive tilfattet Udvalget, men at afgive den directe til Udvalgets Formand. Med Hensyn til Paalideligheden af Skrivelsens Indhold troer jeg ikke, at de Tvivl, som den ærede sidste Taler opfastede, ere berettigede. Naar man vil søge Beviser fra sagkyndige og med Forholdene bekendte Mænd, saa maa man naturligvis tage de Mænd, der foresindes. Nu er Skrivelsen undertegnet af 46 saadanne Mænd, der daglig færdes i Fartvandet, og attesteret af Byfogden i Nykjøbing; om nogle af disse Mænd ere under Fattigvæsenet, har jo Intet dermed at gøre, og det skal jeg derfor ikke ytre nogen Mening om. Naar altsaa henses til de Beviser, der kunne hentes fra Udtalelser af private Mænd, hvilke det ærede Medlem saa stærkt gjorde gjældende

ved Sagens første Behandling, troer jeg, man maa erkjende, at hans Udtalelser, forsaavidt de stotte sig derpaa, maae falde bort, og det saa meget mere som de Mænd, hvorfra det ærede Medlem har sin Underretning — jeg vil ikke sige, at de ikke existere, men de indskrænke sig til to Baadsførere, der drive privat Færgefart mellem Grønnerup og Nykjøbing, og som altsaa ere stærkt interesserede i denne Sag. Med Hensyn til de techniske Indsigelser forholder det sig rigtigt, naar den ærede sidste Taler udtalte, at der foreligger en Erklæring fra en technisk-kyndig Mand, hvori han fraaader at anlægge Havnen paa det foreslaaede Punkt, men derimod tilraader at anlægge den paa et andet Sted, og at denne Erklæring var tillraadt af Commissionen; men naar ærede Medlemmer blive bekendte med, at Commissionen iøvrigt ikke talte nogen vandbygningskyndig Mand blandt sine Medlemmer, men bestod af Mænd i andre Stillingen, saa troer jeg, at det vil findes naturligt, og at det ikke vil kunne svække Tilliden til Commissionen, at den har afgivet den Erklæring, at den i saa Henseende vilde slutte sig til det technisk kyndige Medlem. Men siden den Tid ere Forholdene bleve grundigt undersøgte af en anden Vandbygningsingenieur, som har opholdt sig der paa Stedet. Regjeringen har ladet Sagen undersøge ved sin Vandbygningsinspecteur, som jeg troer maa siges at være den bedste Autoritet i den Slags Sager her i Landet, og han har tilraadet Forslaget, som det foreligger. Det forekommer saaledes mig, at der ikke kan være nogeniombest Frygt ved at gaae ind paa Lovforslaget med Hensyn til Stedet for Havneanlægget, og det er ialfald klart, saaledes som udtalt af den ærede Ordfører, at, hvis man vil slaae Stedet for Havnens Anlæg løst og vil lade det hedde „paa Salling's Ryst“, saa er der ved hele Grundlaget for Lovforslaget bristet. Foruden hvad den ærede Ordfører udtalte med Hensyn til hele den Calculé, saavel over Landeveianslægget som over selve Havneanlægget, hvorpaa